

ברק מדווח, שהקריא לאמריקאים את הסעיף בענין הריבונות, ומציע חלופי דברים, שישראל שומרת את זכותה לשמור לעצמה את תביעתה על האזור וכי נעלה את תביעתנו.

שה"ח:

אי אפשר לומר שזה הוסכם על האמריקנים.

לגבי הנוסחה הראשונה אמרו, שלכאורה מקובלת היא עליהם, אך לא ניתן לומר שזו הנוסחה האחרונה. לגבי הסיפא היה ויכוח ואנו אמרנו, שאנו שומרים את זכותנו אם הצד השני יעלה תביעתו.

על כך החל ויכוח. אם תהיה הצעה לפדרציה או קונפדרציה בין יו"ש ועזה נעלה את תביעתנו. אמרתי - עד כמה שאני מבין פדרציה פירושה יחידה תחת רבונות ירדן וקונפדרציה היא מדינה, ולכן תועלה תביעתנו. במקרה של הצעה כזאת.

רה"מ:

הצעת ברק היתה מצוינת. וזה צריך להיות או מכתב שלנו או פרוטוקול משותף.

ברק:

ואנס שאל האם אנו בעד רעיונות פדרטיביים. אמרתי - אם אתה מבין בכך ריבונות זרה - לא, אם אין רבונות זרה - זה ענין אחר. בקשר ל- devolution אמרו שמכינים, שעמדתנו שסמכות המועצה האדמיניסטרטיבית צריכה להיות מן הסכם. אמר שמבין שדבר זה מקובל עלינו. אמרתי - תוכניתנו היא שהסמכות תבוא מהממשל הצבאי, אך רה"מ אמר ללואיס שאפשר לחלק התקופה לשנים, אולם זה לא נראה להם, לואנס ולבז'ז'ינסקי. הם חזרו על כך שהסמכות תבוא מההסכם. אמרתי - אין לנו סמכות, נבוא לרה"מ בענין זה.

רה"מ:

נחזיר זאת לממשלה. הצעתנו לחלוקת הזמן סבירה, אך אם אינם מקבלים נשאר הדבר פתוח לממשלה. הענין אינו לוחץ.

ברק:

בענין הנסיגה, כמעט לא היה דיון. הוסכם למעשה, שסדורי הבטחון הם ענין שלנו ועלינו לקבוע. הם אמרו זאת והדבר מקובל עלינו.

שה"ח:

בענין הנסיגה אני רואה כאחד החשובים, ולא רציתי להשאיר הדבר loose, את הדבר הבא: שאלתי את ואנס - האם בכך גמרנו את הבעיה, שיש טענה שמה שאנו עושים אינו עונה על 242 והנסיגה? אמר: ל- 5 שנים - כן. אמרתי: אני רוצה לחזור ולשאול, האם פירוש הדבר שכשאתם מדברים על 242 ותחזלתו על יו"ש ועזה ועל סעיף הנסיגה, הרי כשמדברים על הסדר ל- 5 שנים אביטול הממשל, פירוש, שאנו מגשימים 242 בהקשר זה? אמר - כן, ואחרי 5 שנים נחזור לשאלת 242.

רה"מ:

ניתן לחיות עם דבר זה.

שה"ח:

אך האמת שזה אינו רציני, אם לכאורה חותמים על הסכם שלום - 242 גמרה, תפקידה.

אח"כ כבר יש שאלות אחרות.

רה"מ: לרבות המושג נסיגה; התוספת של shall be withdrawn פתרה את הבעיה.

שה"ח: כן.

ברק: פתחתי בכך שפותרים את 242. אמר - רק בתוך 5 השנים.

רובינשטיין: ואנס ראה התקדמות יפה מאוד בנושא כולו, פרט לישובים.

ברק: בענין ישובים אמרו מפורשות (ו-80% מהזמן דנו בכך) לגבי סיני יש להוציא הכל.

שה"ח: אמרו שהתייעצו עם המצרים וכן ביניהם.

רה"מ: השיחה הלילית בין סאדאת לקארטר השאירה רישומה. הוא זעק חמט.

ברק: לגבי צירוף לפתחת רפיח - ניתנה תשובה שלילית על ידי סאדאת.

רה"מ: כנראה הנשיא סיפק לסאדאת. סאדאת לא שמע ממני.

ברק: לגבי יו"ש הצעתם היא - קניה ומכירה על ידי פרטים (אינדיבידואלים)-כן, אך הקפאה של מספר הישובים ומספר המתושבים ל-5 שנים, ועל כך היה ויכוח קשה.

שה"ח: חשבנו על זאת ולא סיכמנו. לא רצינו לזוז בענין זה. הזהרתי אותם שדבר זה - הכנסת אלמנט של הקפאה - מסוכן מאוד, כי דבר ראשון לאמרו הערבים, להפסיק בניה במזרח ירושלים, והם רגישים לגביה יותר מבקעת הירדן. אם תאמרו של-5 שנים צריך להכניס הקפאה כדי שלא יהיו שנויים בסטטוס, יהיה איפוא לחץ של הערבים בקשר למזרח ירושלים, יעלו טענות של הגדלת האוכלוסיה היהודית^{בני} וזה לא יוכל להיות חד צדדי. אנו אומרים שמוכנים שכל עקורי 1967, אם יכולים להיקלט - שיקלטו. מצדנו אנו מדברים על 20 ישובים - 3,000 נפש. כאן (בנושא העקורים) יכולים לומר 100 אלף איש. אם תאמרו שההקפאה תהיה הדדית, מין סטטוס קוו ואח"כ יבואו שוב העקורים, 150 אלף איש, זה הרבה יותר מ-20 ישובים, מחנות וכו'. אם הולכים על הקפאה - כאילו אמרנו ש-5 שנים צריך סטטוס קוו וזה ההיפך ממה שצריך לעשות ב-5 השנים, כדי שיהיה אטרקטיבי כך שירצו בזאת גם אח"כ. אם תכניסו אלמנטים של הקפאה-זו אש שתאכל בכל מקום.

חזרנו לכך הרבה. בז'ז'ינסקי פיתח תיאור נבזי למדי, ונפרדנו בלי לסיים, כשנוסחתם לגבי סיני היא להוריד את הישובים. לגבי יו"ש גם הקפאת ישובים וגם מספר המתושבים ולהמשיך בזכות של בודדים לקנות קרקע.

בענין זה - בראון ואחרים אמרו, מה אכפת לכם? אמרתי - מה אתה רוצה מאיתנו? המדובר בחוות כמו ארה"ב. אנו יושבים בכפרים. שאלתי בינתים מתי יגישו המלצותיהם, אמרו - ביום א', אך ואנס אמר שיחזור להראות לנו קודם.

רה"מ: הפורמולות המוסכמות יהיו?

ברק: איני יודע. לגבי סיני היה דיון גם על שדות התעופה ואמרו, שסאדאת אמר לנשיא, כי בענין זה יש הסכמה בין עזר לגמאקי. אמר עזר: לא, דברנו אך לא סכמנו. סוכם בענין זה אולי כדאי שעזר יפגש עם סאדאת ויסכמו את הנושאים, וישאירו את ענין ההתישבות. סוכם שיבדקו זאת.

רה"מ: אחה"צ צריך לעמוד באזני ואנס על כך שהמוסכם יכלל בנייר שלהם. על האצלת הסמכויות תאמר, שאנו עומדים על הצעת הפרשה, אם רוצים נקיים דיון בממשלה. אין לנו סמכות.

שהב"ט: אני חושב שהתקדמנו בכמה דברים ונתקע בענין הישובים, ואפילו הסכמה על 15-20 ישובים. אם קושרים את ירושלים-יש סכנה בהקפאה, ובסיכום מראש אני מציע לא לקשור. זה עלול להביא לכך שהערבים יקשרו זאת.

שה"ח: אם האמריקנים בהמלצותיהם יראו דרך שאפשר לתבוע מאתנו הקפאה תוך 5 שנים. הזהרתים שנתינת נשק כזה בידי הערבים ושאל האמריקנים ממליצים שב-5 שנים תחול הקפאה-זה לא יסתיים בכך. ירושלים רבונית.

שהב"ט: אני מפריד בין 3 גורמים; ראשית בין ישובי סיני וישובי יו"ש, שנית בסיני אני מפריד בין ישובים בצפון ובדרום, במזרח ובמערב. פתחת רפיח היא קומפלקס שונה לחלוטין בשבילי מאשר נביעות. אני מפריד בין קומפלקס רפיח לנביעות. הייתי נלחם על פתחת רפיח ולא כללית על הישובים בסיני. ביו"ש הם חמים על ענין ההקפאה והדבר עלול להתפוצץ רק על כך, שהגם שישנם דברים אחרים. לדעתי, אני בספק אם נגמור. אני רואה הבדל בין ישובים נוספים לעיבוי הקיימים. האם מוכן אני לקבל שב-5 שנים לא יהיו ישובים חדשים - כן, אך לא להוסיף אנשים - אני אומר לא. ניתן להוסיף אנשים בקרית ארבע, איני רואה כל כך הרבה ישובים בבקעת הירדן מבחינה בטחונית, לכן אינני בעד ישובים חדשים, אלא הזרמה למקומות הקיימים; להשבר על עוד ישובים - לא הייתי עושה זאת. בנושא זה לא שיניתי דעתי, שבסיני יש הבדל בין פתחת רפיח לשאר הישובים. יש הבדל בין אי הקמת ישובים ב-5 השנים ^{הזרמה} והזרמה לקיימים.

רה"מ: בכה נציב את שתי רגלינו על קרקע המציאות. כל הויתורים הנדרשים ע"י האמריקנים אינם נותנים שום הסכם עם מצרים לגבי סיני ויו"ש. זהו הדברים שהושמעו בע"פ

בלחישה ועוד אשר יהיו. בשבילי מבחינת יחס מצרים קובע הנייר המונח לפני, כעמדת נשיא מצרים, שעמד עליו מלבד כמה תופעות חיוביות שהעליתי בפני קרט. שנינו אמרנו בירושלים, איש לרעהו, ששתי המדינות יכריזו שמיצרי טיראן הם מעבר מים בינ"ל וכזה יישאר, פתוח לכל אומות הים. יהיו שם כוחות או"ם שאי אפשר להוציא, אלא בהסכמת ארגון האו"ם והחלטה פה אחד של המועצה. כך אמר סאדאת, שהסכים בירושלים ואישר אתמול ואמר שיהיה מוכן לכתוב זאת. בנוסף לכך לא שינה מילה מהכתוב. להווי ידוע, שאם נסכים עם האמריקנים לעשות להקפאת ההתישבות ביו"ש ולא נסכים להוציא את ישובי פיתחת רפיח, אין לנו הסכם עם מצרים ולכן יש סכנה חמורה שנשכח לרגע מה העמדה המצרית בהשוואה לאמריקנית. אני רוצה הסכמה עם האמריקנים יותר מהסכם עם המצרים, אך כשמניחים נייר כמו שהניח סאדאת - איך אוכל לקוות להסכם בקמפ דייויד? על נסיגה טוטלית לקוי יו"ש? על מסירת יו"ש לירדן ומצרים מיד אחרי החתימה? על מה אסכים אתו? אין לי על מה להסכים, כולנו הסכמנו שזה unacceptable - אמרתי זאת בנוכחות קרט אך לא בקשתי שיקח חזרה את הנייר. נניח שמחליטים על freeze ביו"ש. אין זה מוליך אותנו להסכם שלום עם המצרים. אפילו נסכים לבטל את ישובי פתחת רפיח אין לנו הסדר שלום עם המצרים, כי יש דרישות אחרות שאינן קבילות עלינו ועל מפ"מ. אלה הם שני עולמות. עם מי התקדמנו? עם האמריקנים לא עם המצרים, המצרים אפילו לא חולמים, לפי הנייר שלהם, על כך אלא דורשים שנמסור את עזה לממשל שלהם, וחולמים שתהא מדינה פלסטינאית. אך אמר סאדאת בנוכחותי, שהוא ממליץ - אך רק המלצה - שיהיה קשר עם ירדן ויחליט משאל עם.

לכן אני מציע שיש להבחין בין הדברים, אחרת לא נבין את המציאות. כל הדבורים עד כה שסאדאת מוכן להסכם על סיני, אם יגיע להסכם על יו"ש - אין להם שחר. אנו אומרים שבמשך 5 שנים נתבע את רבונותנו, ועל רקע הנייר שלו אין יסוד לגבי הדבר. מעגל של הבטחות מרומזות שאין להן שחר. לגבי הנייר שלהם קבענו unacceptable, אם רוצה הוא לנהל מו"מ, יצטרך להכין נייר אחר. על יסוד הנייר הקיים לא נגיע להסכם. זה צריך להיות ברור לכל: גם שלי"י לא תסמוך ידה על מסמך זה. אני מניח שרק"ח לא תעז לומר שזה יסוד טוב להסכם שלום.

כמו כן, גם אני התווכחתי על הישובים עם הנשיא - בנוכחותי קרט היה יותר נוח ואמר שניסה להשפיע על סאדאת, שהישובים ישארו בארץ או"ם, אך לא הצליח. היום אטען זאת באוזני הנשיא. אם הלכו לנשיא מצרים ובקשו שיסכים שישארו הישובים באיזור או"ם, משמע שלא דרשו לפרקם.

בקשר להקפאה, מלבד ממשלה מורכבת כולה ממפ"ם, שלי"י ורק"ח לדעתי אין הרכב ממשלתי בישראל, שיהא מוכן לעשות הקפאה ל-5 שנים תמימות, לא לגבי אנשים ולא לגבי ישובים. שמעתי ממשא (דיין) על 15-20 ישובים, במשהב"ט שמעתי, בישיבת הממשלה על ערים גדולות ואז עשרות אלפי אנשים.

שהב"ט: שלחתי לך תיק למשרד.

(נמסרת הודעה שקרט רוצה לבוא לשוחח עם רה"מ).

על ערים - אלו עשרות אלפים. מדובר על 5 שנים. לא המו"מ; תקופת המו"מ צריכה להיות נצח או חודש. 5 שנים זה תהליך ברור. ביו"ש אין מקימים שום ישוב. זה צריך להיות סביר? עם כל הכבוד... איזה freeze אפשר לעשות בא"י? לא להעלות שום ישוב ולומר זאת לנוער - זה טירוף הדעת, ובמיוחד ממסלם שטוענת לרבונות. 5 שנים לא יתישבו. אך האם הערבים לא יתישבו? האם לא ירחיבו ישוביהם? זה טירוף דעת לדרוש זאת מאתנו. זה פשוט אינו עולה על הדעת. איני ידוע אם היינו עומדים בכך מבחינה צבורית, אך אני מדבר על הנוער כולו, איזו משלחת זו שהסכימה שלא תהיה שום התנחלות 5 שנים. הערבים ירחיבו, והיהודים לא! שלילה מוחלטת, לאו-בלי שום תוספת. יש לנו כל הזכות במשך 5 השנים להתנחל. זו הגעה להסכם? אנו מדברים על הקמת האוטונומיה. בעקבות ההסכם 5 שנים לא נתנחל בארצנו? לאו מוחלט! אם סכסוך עם ארה"ב-יהא סכסוך עם ארה"ב, ואם היהודים בארה"ב לא יתמכו-נסתדר בלעדיהם. היו גם בימי הרצל מושקים ו"פרוטסט רבינר" (רבני המחאה). זה המבחן הציפוני, בה"א הידיעה. אשרינו שזכינו ולואי שנזכה לעמוד בו. באשר לעיבוי - קרטו אמר בשמי, שאמרת, שקשה לו להסכים לדרישתנו וכי אינם יכולים לדרוש שגם עיבוי לא יהא. לכן לא זה ולא זה. שיהיה סכסוך גלוי. נכתוב אני את שלנו והם שלהם. אין קשר לכך להסכם שלום עם מצרים. בינתיים הערבים יעשו את שלהם. מי יאטור על הערבים לעשות מה שאנו קוראים התנחלויות?

סיכום: עלינו להתעקש כאן בכל העקשנות היהודית למען עם ישראל וא"י ולומר שאיננו מסכימים לשום freeze לגבי ישובים ועיבוי. אם רוצים הבנה אתנו-צריך להכין תכנית בירושלים, ויתכן שיסכימו ויתכן שלא. אך אנו נכין זאת, ואני מוכן לעשות ישיבת ועדת שרים לבטחון ולבקש מאריק להכין תכנית של התנחלות ל-5 שנים ולהראות זאת לכם ולא לבקש אישור. להווי ידוע מראש - אין שום הקפאה. אשר לפתחת רפיה - ביקשו שנבטל אותה. נניח שנסכים לכך. מה התוצאה - לשלוח את ארגון "the wrechers" (המחריבים) שמורידים בניינים של 30 קומות ומקימים של 80 קומות במקום. נשלח אנשים ונפרק את הבית בימית, ונעמיס על מכונת ונביא למדינת ישראל? זה סביר, זה מתקבל על הדעת? ולאנשים נצטרך לספק דירות על יד בת-ים? רעיון ימית הוא של דיין. הנרשה לעצמנו דבר כזה, שעם ישראל יהפוך לארגון "מחריבים" גדול? אין אף מפלגה פוליטית שתסכים לפרק את הישובים. "My land" דרכה התוקפים אותנו. זהו vital issue של בטחוננו, צריך להתעקש על כך. יש הבדל בין פתחת רפיה לדרום. אינם דורשים מאתנו לפרק ישובים רק בדרום סיני אלא בצפון סיני. הם דורשים את ימית, ומה הועלנו אם נודיע - לפרק את נביעות? נודיע - יש לנו ישובים בסיני שהוקמו בעמל רב ואנו רוצים שישארו על כנם, ויש צורך בסידורים שעליהם יש לחשוב, משמרות משותפים, או"ם, הרחבת ז'נבה. מה ההגיון אם כשדורשים את פתחת רפיה, נסכים לפרק נביעות? אין לכך קשר עם המצרים, כי אפילו הסכמנו, עדיין צריכים אנו למסור עזה למינהל ואת יו"ש-לירדן ולהסכים למדינה פלסטינאית ולמשאל עם! ולכן הסיכום שלי הוא שהתקדמנו עם האמריקנים בכמה דברים. שוחחתי בענין הרבונות ואני מציע - ברק העיר תשומת לבי לכך - אמרתי שנודיע שאם ידרשו החלת רבונות ערבית-בדרוש את שלנו. ברק אמר - מדוע להתנות בתביעה ערבית? במציאות

אני יכול אמר עוד כמה שנים באוטונומיה, כשהקו הירוק אין לו כל ממשות במציאות, א"י המערבית פתוחה, בעצם שלמה, לא מחולקת, יש תנועה וכו'. זה קרבן למען השלום. אך אם הועלתה תביעה - הסכמתי לומר שנסכים לומר Israel reserve its right, והוספתי שבקשר לסעיף 24 אנו שומרים זכות ישראל לרבונות ביו"ש ועזה. איננו אומרים שנחיל חד צדדית בלי החלק השני. דברים אלה הם הישגים חשובים. בענין התקופות-נעביר לממשלה, אך לא לגבי ההקפאה והתשובה - לא ברור, ולא שמוכנים לדון בממשלה. כמוכן, תמיד אפשר לומר, אם רוצים שנביא לממשלה, דעו לכם שזו עמדתנו ושנמליץ לממשלה לומר לאו, אין שום הקפאה. נראה לכם את התכנית ולא נבטיח שיגשימו, אין זה עניינם. אולי יהיו ימים קשים, נצטרך לעמוד בהם. אך ההבחנה העיקרית היא הנייר המצרי והתביעות החשובות של האמריקנים שאני שמה עליהן, ואלה שצריך לשלול מעיקרן וגם להסביר זאת, ומה זאת ציונות. יש לי כוח גדול. אעשה עם קרטל וסאדאת שלא יהיה כוח צבורי בישראל שיסכים לכך, ואין כוח כזה. יש שנוי לטובה. הבחור החדש ממפ"ם בכנסת בנאום הראשון דרש להחיל את הרבונות בפתחת רפיח.

שהב"ט: מעניין מאד היה לקיים דיון בממשלה על מה שדברנו כאן. אדיק מכין תכנית התישבות לאורך הגבול הבינלאומי בסיני שבנויה על מעבר מסיני לשטח שלנו. בעיתנו בקמפ דייויד היא הסכם עם האמריקנים בהנחה שלא יהיה הסכם עם מצרים. מה שאפשר היה בינואר - לא אמר. אני רוצה לצאת עם מקסימום הבנה עם האמריקנים. שרובנו את האמריקנים לנושא ההתנחלות בזאת שהגשנו תכנית בעבר, ואנחנו תחת פיקוחם כל הזמן בענין זה. בזאת שבוושינגטון אמרנו להם תכנית בענין זה - שמנו עצמנו שותפים לאמריקנים ושיוכיחו לי שאני טועה. לכן יכולים להיות אמר. אני יכול לתת הרצאה וציונים. אך יש דברים שבחמש שנים אפשר לעשות, ולעמיד עם ישראל לא יהיה אסון אם לא יהיו ב-5 השנים ישובים נוספים ביו"ש.

רה"מ: הבעיה אינה מספר הישובים אלא עקרון הקפאה, עולם ומלואו.

שהב"ט: ברגע ששיתפת האמריקנים בקביעת מספר מראש - עשית אותם שותפים. אם אין הקפאה בעיבורי 60 הישובים הקיימים (וחלקם מדוללים לחלוטין) אני חושב שעוד 10-15 לא יפגעו בעקרון, בבטחון ובקדושה התישבות. על זה יש לי חילוקי דעות. אני ממליץ שנבוא ונאמר שמוכנים. אני מזה 48 שעות רואה שלא ייצא כלום מכאן, לפחות שייצא משהו עם האמריקנים. משה אומר - 15, ממשלה אחרת בעוד 3 שנים תרצה 24, תהא מוקפאת. אם העקרון שמציגים תכנית, הם שותפים, ואם בשביל קידום ההכרה אפשר לומר, נתעסק בישובים אלה. אני רוצה להוסיף לכך שהגענו לדברים יוצאים מהכלל עם האמריקנים. הכל עקרונות. גמרנו על צבא תוך 5 השנים ולאחריהן, ושבונים כבישים, קבענו שירושלים מאוחדת, כל מיני דברים שלפני חצי שנה אינני יודע אם האמריקנים הסכימו להם - שהצבא יישאר לאחר 5 שנים. לדעתי להשבר על נושא זה - ל-5 שנים יהיה המצב הקיים, אבל אני מעבה אותו. לא יקרה שום דבר אם לא תקום נקודה בבקעת הירדן, והרבה יקרה אם לא נצא מכאן בכלום.

רה"מ: יש חילוקי דעות.

שה"ח: אני בויכוח עם האמריקנים. אין שום סיבה ללכת כאן לקראת ה-freezing. יהיו נקודות שנגמור בחילוקי דעות, וזו אחת מהן. אני חושב שאם יתנו לערבים לשמור על הסטטוס קוו - זה לא טוב. אנו נכונים לבטול הממשל הצבאי, גרעין אדמיניסטרטיבי שיחא התנהגה הפוליטית

הנבחרת, נדון על החזרת פליטים. אם הקפאה ליד כל זה - האם לאחר 5 שנים יסכימו שנחדש ההתישכות, לאחר 5 שנים? אינני בעד שנסכים לכך.

לגבי סיני אני מציע, אם ניתן להגיע להסכם פרט להורדת הישובים, לעשות מאמץ בנושאים הצבאיים ושדות התעופה וכו'. אם לא נגיע להסכם בסיני, גם על דברים אחרים, שאלת הישובים אינה קיימת. אם לא יסכימו לכלום גם כן השאלה לא אקטואלית. אם אלהים יעזור ונגיע להסכם בכל פנושאים - שני הצדדים יצטרכו לראות בפרופורציה, היום אין השאלה עומדת. הצענו שואנט יברר עם סאדאת אם הם מוכנים. נברר זאת כאן - סאדאת כאן, וואנט אמר שיברר עם סאדאת, אם מוכן הוא להכנס לדיון עם עזר בהנחה שאין נוגעים כאן בשאלת הישובים. אצל המצרים יש כל הנושא הפלסטינאי, כל סיני פרט לישובים. אם לא נגיע - לא יהיה הכל אקטואלי. אם נגיע - וזה יהיה המחסום לשלום - יראו כל הצדדים בודאי בפרופורציה אחרת. (עזר עוזב לפגישה עם בראון). אמרתי - בבקעת הירדן על 20 ישובים. לוא יסכימו שנגיש התכנית בא ביוזמתו.

ברק: משה לא אמר שיש freezing כפוף לתכנית.

שה"ח: ביחס למזרח ירושלים, כשמדברים על הערבים - זה שאמרנו רבונות ירושלים לא מנע מהם לדרוש דרישותיהם. מזרח ירושלים - הכוונה מחוץ לרבונות. אלו תכניות שהחלו כשהייתי מעורה בענין בהיותי שהב"ט, מצד שני של האינטרקונטיננטל, עזריה ואבו-דיס שיש אדמה ממשלתית שרוצים להקים איזור שיקשור, והערבים בונים שם בקצב מסחרר, גם על אדמה ממשלתית. אם יאמרו האמריקנים הקפאה, יאמרו - אין הקפאה בירושלים ובמקום 5 שנים פוריות יהיו הישובים למכשול. אינני מציע שנשנה עמדתנו.

רה"מ: לא תהא טרגדיה אם נסכים עם האמריקנים בנקודות גורליות ותהיה נקודה או שתיים שלא הסכמנו. לא באנו לחתום חוזה עם ארה"ב. התקדמנו הודות לעמידתנו. קרט אמר לסאדאת: עליך להבין שרה"מ מאמין בכל לבו שיו"ש משתייכת לעם היהודי.

דיניץ: יש חשיבות גדולה לדעת לעשות מאמץ שהשבירה עם האמריקנים, אם נגיע אליה, לא תתמקד בנושא הישובים. לא סתם מתמקדים הם בנושא זה. כי הרגשתם שזה דעת קהל, לכן צריך לומר, הלכנו אתכם כבר דרך, איך ההשלכה על הסכם עם מצרים. כלומר, צריך לעשות כל מה שביכולתנו שזה נשבר על כך שהמצרים אינם מוכנים לחתום על הסכם אלא על הנייר המצרי, ולא שתאמריקנים יצאו ויאמרו, היה יכול להיות הסכם שלום אילולא עמדה ישראל על ישובים בסיני.

רה"מ: לכן צריך לדאוג שלא יהיה בתוך מעגל סגור, שהצבור בארץ ידע מה דרש סאדאת.

דיניץ: לא לפני סיום המו"מ עם ארה"ב.

רוזן: אם לא ייעשה הדבר ותבוא תכנית חדשה, הדיון יתמקד עליה.

רה"מ: עתון מצרי הודיע שהגישו תכנית.

רובינשטיין: השאלה אם כבר הזמן לכך עתה.

דיניץ: אסור לנו להיות השוכרים את האמון עם ארה"ב.

שה"ח: אנו בשלב של ויכוח בענין יו"ש. עושים הבחנה, לא להוריד אלא רכישת קרקעות. אחה"צ

יאמרו בודאי - לא, הקפאת העיבור. אמרנו - זה אינו בית סוהר. והיה אם מה שיגישו זו הצעה שהולכים לפרסם, ואם יאמרו שם הקפאה, נשקול איך להציג - להביא או לא בפני הממשלה, ולראות מה עשויה להיות התגובה המצרית. אם יגידו - לא בא בחשבון...

רה"מ: ההקפאה מזכירה לי את ר' אמנון ממגנצה שנשאל אם מוכן להמיר דתו, ביקש 3 ימים, אמר אח"כ - על זה אני צריך לחשוב? *אחרי 3 ימים*, ומת בבית הכנסת בליל כל נדרי, כי הטיל ספק. אסור כאן לומר שנביא לממשלה. הקפאה - לא.

שה"ח: לפי תוכן הנייר נדע מה יגיבו המצרים.

רה"מ: לגבי האמריקנים יש לומר, הגענו להסכמה, אך הואיל וכולנו יודעים את המסמך המצרי הבה נדבר גלויות. כל ההסכמה לא תתן התקרבות להסכם עם המצרים.

דיניץ: זו הנקודה.

שה"ח: הנייר האמריקני הוא הדרך היחידה שהמצרים יכולים לוותר.

רה"מ: אתנבא שהמצרים לא יסכימו שצבאנו יהיה ביו"ש 5 שנים או מעבר לכך.

רשם: אלי רובינשטיין